

РЕШЕНИЕ

№ 1089

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10435** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано след отмяна на Решение № 5228/04.08.2022 г. по адм.д. № 627/2022 г. на АССГ, III-то отд. , 71-ви с-в с Решение № 10249/26.10.2023 г. по адм.д. № 9475/2022 г. на ВАС, като делото е върнато за разглеждане от друг съдебен състав на АССГ, и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК са дадени указания по разглеждане на новото дело.

Като съобрази гореизложеното настоящият състав приема следното: производството е образувано по жалба на „МАРАЛ5“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 5, офис 6 срещу РА № Р-2221020007350-091-001/30.06.2021 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 1902/17.12.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място]. С РА са установени данъчни задължения на жалбоподателя по ЗДДС в размер на 29 788,06 лв. и лихва в размер на 11 384,51 лв. , както и задължения по ЗКПО в размер на 8 981,26 лв. и лихва в размер на 3 188,32 лв. РА се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горещитираното решение, постановено от него.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА по чл. 146 от АПК:

Със заповед за възлагане на ревизия № Р 22221020007350-020-001/01.12.2020 г. е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения по ЗДДС за периода 01.01.2015 г. – 30.09.2020 г. , и за определяне на задължения по ЗКПО за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2019 г. С последващи заповеди за изменение на заповедта за възлагане на ревизията, срокът за приключването ѝ е определен до 07.05.2021 г. Ревизията е приключила с ревизионен акт № Р-22221020007350-091-001/30.06.2021 г. на органите на ТД на НАП-С., с които са установени, горепосочените задължения по ЗДДС и ЗКПО.

По ЗДДС са установени следните факти и са направени следните корекции:

- не е признато право на приспадане на данъчен кредит по чл.чл. 68 и 69 от ЗДДС по фактури издадени от доставчика „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД за юли и август 2016 г. – в размер общо на кредита от 3 002 лв. и по фактури издадени от доставчика „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД за юли, август, октомври и ноември 2017 г. – общо в размер на кредита от 4 401 лв.

- начислен е ДДС по чл. 86, ал.ал. 1 и 2 във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2, чл. 27, ал. 2 от ЗДДС за всички периоди в обхвата на ревизията, общо в размер на 19 940,31 лв. , във връзка с използването на МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] , доколкото данъчните органи са приели, че МПС се използва за дейности, различни от икономическата дейност на дружеството.

- извършена е корекция на ползван данъчен кредит на основание чл. 79а, ал. 3, т. 1 , б. „б“ от ЗДДС за декември 2015 г. , декември 2016 г. , декември 2017 г. , декември 2018 г. , декември 2019 г. със сумата от общо 2 444,75 лв. , във връзка с недвижим имот – апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г. За да се направи корекцията данъчните органи са приели, че апартаментът се използва за дейности, различни от икономическата дейност на дружеството.

По ЗКПО са установени следните факти и са направени следните корекции:

- за 2015 г. , 2016 г. и 2018 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 1 955,83 лв. за всяка от годините, декларирани от жалбоподателя, като данъчни амортизации за апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г.

- за 2016 г. и 2018 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 20 770,81 лв. за всяка от годините, декларирана от жалбоподателя като амортизации за МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] , придобито от жалбоподателя през август 2014 г.
- за 2016 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 7 344,47 лв. амортизация на активи, като намалението не е прието, доколкото не са доказани тези активи.
- коригиран е декларираният финансов резултат в увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2016 г. с непризнати разходи в размер на 15 010 лв. по горепосочените фактури, издадени от „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД.
- коригиран е декларираният финансов резултат в увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2017 г. с непризнати разходи в размер на 22 005 лв. по горепосочените фактури, издадени от „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД.

За да направят горепосочените корекции с процесния РА данъчните органи са приели, че издадените фактури от доставчиците „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД и „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД са по фиктивни сделки. Приели са също така, че както собственото на жалбоподателя МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] , така и собственият му апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] не се използват за осъществяване на независимата му икономическа дейност. Ето защо, данъчните органи са отказали признаването на приспадане на данъчен кредит по фактурите, начислили са ДДС за безвъзмездно ползване на МПС от управителя на жалбоподателя, коригирали са ползван данъчен кредит по ЗДДС при покупката на апартамента. На същите основания са коригирали финансовия резултат по ЗКПО, като са го увеличили с декларираните от жалбоподателя данъчни амортизации за апартамента и МПС, както и са го увеличили със сумите по непризнатите горепосочени фактури от доставчиците „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД и „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД. При тези факти, с отменителното си решение ВАС дава указания до първоинстанционния съд да изложи съображения за допустимостта на жалбата във връзка с разпоредбата на чл. 156, ал. 1 от ДОПК, доколкото намира противоречия в мотивите и диспозитива на Решение № 1902/17.12.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място]. Съгласно посочената разпоредба на ДОПК, условие за допустимост на жалбата пред административния съд е РА, установяващ данъчни задължения, да бъде потвърден с решението на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП. Както се посочи по-горе, в конкретния случай, с РА са установени данъчни задължения на жалбоподателя по ЗДДС в размер на 29 788,06 лв. и лихва в размер на 11 384,51 лв. , както и задължения по ЗКПО в размер на 8 981,26 лв. и лихва в размер на 3 188,32 лв. Видно от диспозитива на Решение № 1902/17.12.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място], посочените установени данъчни задължения не са отменени от административния решаващ орган. В този смисъл, жалбата срещу тях е отхвърлена и съответно жалбата срещу тях пред административния съд е допустима. Действително, както указва ВАС в отменителното си решение, на 17 стр. от процесното административно решение се излагат за пръв път съображения за необоснованост на РА в частта по начисляване на ДДС във връзка с ползването /отдаването под наем/ на

процесното МПС. Това, обаче, не е намерило основание за постановяване на отменителен диспозитив в административното решение. Ето защо, настоящият състав приема, че е налице техническа грешка в мотивите на административното решение, още повече, че предходните 16 страници са изложени подробни мотиви относно законното начисляване на ДДС във връзка с ползването /отдаването под наем/ на процесното МПС. Предвид изложеното, настоящият състав приема, че жалбата, по която е образувано настоящото производство е допустима и е насочена срещу РА, с който са установени данъчни задължения на жалбоподателя по ЗДДС в размер на 29 788,06 лв. и лихва в размер на 11 384,51 лв. , както и задължения по ЗКПО в размер на 8 981,26 лв. и лихва в размер на 3 188,32 лв.

Както се посочи по-горе, с РА по ЗДДС са установени следните факти и са направени следните корекции, като настоящият състав приема за правилно следното:

По ЗДДС:

- не е признато право на приспадане на данъчен кредит по чл.чл. 68 и 69 от ЗДДС по фактури издадени от доставчика „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД за юли и август 2016 г. – в размер общо на кредита от 3 002 лв. и по фактури издадени от доставчика „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД за юли, август, октомври и ноември 2017 г. – общо в размер на кредита от 4 401 лв. За да направят тези корекции данъчните органи са приели, че сделките с посочените доставчици са фиктивни. Доставките от „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД са за СМР през юни и август на собствения на жалбоподателя хотел в [населено място], с който той осъществява независимата си икономическа дейност. Доставките от „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД са за осигурени туристически клиенти срещу възнаграждение/комисионни/ през юли, август, октомври, ноември 2017 г. Данъчните органи са приели фиктивността, доколкото при насрещни проверки в хода на ревизията не установили трудови договори с работници, документи за покупка на стоки за влагане в СМР и други доказателства, даващи основание да се приема, че доставчикът реално извършва търговска дейност. С идентични мотиви се отказва приспадането на данъчен кредит и по фактурите за комисионни от втория доставчик – установени при насрещни проверки липса на офис, на трудови договори, на документи, установяващи покупки на стоки за дейността на доставчика. Съдът не приема тези изводи на данъчните органи, като прекалено едностранни. Действително, установеното от данъчните органи би могло да е индиция за реално неосъществявана търговска дейност и фиктивност на доставките, но със същата тежест може да се приеме, че неспазването на трудовото законодателство, както и нефактурирането на покупки на стоки за влагане в СМР, не води непременно до извод за неосъществени доставки. Съдът приема, че за да упражни надлежно правото за приспадане на данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже изпълнението на нормите на ЗДДС по конкретните доставки с надлежното им осчетоводяване и съответно данъчната изправност по тях. С отменителното си решение ВАС указва, че по делото следва да се съберат документите, въз основа на които жалбоподателят е направил приспадането на данъчен кредит. Така, в откритото съдебно заседание от 24.01.2024 г. пред настоящия състав, жалбоподателят изпълнява указанията на ВАС и представя, приложените под л.л. №№ 15-37 от делото фактурите от „ФИОНА ИСТЕЙТ“ ООД, по които е приспадал непризнатият му РА данъчен кредит, договорът за посредническата дейност от 01.07.2017 г. , приемо-предавателни протоколи и конкретни платежни

нареждания за сумите по фактурите. Същите документи, включително договор за СМР от 01.07.2016 г. се представят и за доставките от „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД. При представянето им в отритото съдебно заседание ответникът не ги оспорва, не ангажира също доказателства за проверката им, а заявява да се приемат по делото. При тези факти съдът прави извод, че жалбоподателят е фискално коректен по доставките, като е заплатил дължимия по тях ДДС на доставчиците, и доколкото доставките са свързани упражняваната от него независима икономическа дейност, то той може да приспадне този данъчен кредит. Без значение за тези съображения е, че по платежните нареждания фигурира различен от доставчика получател. Разпоредбите на чл. 99 и следващите от ЗЗД допускат валидно прехвърляне на вземания, което обаче не се отразява на данъчните задължения, които се уреждат от данъчните закони. Предвид изложеното до тук, съдът приема за незаконосъобразен РА, в частта, с която не е признато право на приспадане на данъчен кредит по чл.чл. 68 и 69 от ЗДДС по фактури издадени от доставчика „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД за юли и август 2016 г. – в размер общо на кредита от 3 002 лв. и по фактури издадени от доставчика „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД за юли, август, октомври и ноември 2017 г. – общо в размер на кредита от 4 401 лв.

- начислен е ДДС по чл. 86, ал.ал. 1 и 2 във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2, чл. 27, ал. 2 от ЗДДС за всички периоди в обхвата на ревизията, общо в размер на 19 940,31 лв. , във връзка с използването на МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] , доколкото данъчните органи са приели, че МПС се използва за дейности, различни от икономическата дейност на дружеството. Цитираните норми предвиждат да се начисли ДДС по специалния ред на чл. 27, ал. 2 от ЗДДС, когато данъчно задълженото лице предоставя безвъзмездна услуга, несвързана с икономическата му дейност, със стока за която е ползвал данъчен кредит при придобиването ѝ. Не се спори между страните, че предмет на търговска дейност на жалбоподателя е „хотелиерство, туристически услуги и отдаване под наем“. Не се спори, като е установено и в данъчната ревизия, че МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] е закупено от жалбоподателя през 2014 г. , заприходено е като материален актив и е ползван данъчен кредит. По делото е приета ССЕ, която съдът кредитира, като неоспорена от насрещни доказателства, според която МПС е отдадено под наем на лицето Д. С. Д. срещу наем от 27 000 лв. с включено ДДС, като тази сделка надлежно е осчетоводена за нуждите на ЗДДС. На основание чл. 51 от ДОПК съдът приема, че това счетоводно записване отразява реална сделка, противното не се установи по делото. Съдът дава по-голяма доказателствена тежест на надлежното счетоводно записване, отколкото на еднопосочните и целенасочени изводи на данъчните органи, че нямало доказателства за доходи на наемателя, за което се съди от установено ниско трудово възнаграждение. Трудовото възнаграждение не е единствен източник на доход. Установяването на тези факти налагат извод, че данъчните органи неправилно са установили наличието на безвъзмездна сделка по чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС.

Предвид изложеното до тук, съдът приема за незаконосъобразен РА, в частта, с която е начислен е ДДС по чл. 86, ал.ал. 1 и 2 във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2, чл. 27, ал. 2 от ЗДДС за всички периоди в обхвата на ревизията, общо в размер на 19 940,31 лв. , във връзка с използването на МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] .

- извършена е корекция на ползван данъчен кредит на основание чл. 79а, ал. 3, т. 1 , б.

„б“ от ЗДДС за декември 2015 г. , декември 2016 г. , декември 2017 г. , декември 2018 г. , декември 2019 г. със сумата от общо 2 444,75 лв. /по 488,95 лв. за всяка година от периода/, във връзка с недвижим имот – апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г. За да се направи корекцията данъчните органи са приели, че апартаментът се използва за дейности, различни от икономическата дейност на дружеството. Нормата предвижда приспаднатият при покупката на стоки или недвижими вещи ДДС, да се коригира като се начисли ДДС, когато стоките или недвижимите вещи се ползват за цели различни от независимата икономическа дейност на данъчно-задълженото лице. Безспорно е установеното в хода на ревизията, че жалбоподателят придобива процесният апартамент през 2014 г. , заприходява го като актив и ползва данъчен кредит по сделката. Установено е в хода на ревизията, като не се опровергава от насрещни доказателства, че апартаментът не се ползва за независимата икономическа дейност на жалбоподателя, а за жилище на управителя му В. С. А.. Следователно, правилно данъчните органи са направили корекции на ползвания данъчен кредит, като са го увеличили. В отменителното си решение ВАС изрично указва да се изложат мотиви във връзка с направената корекция по реда на 79а от ЗДДС, който е в сила от 2017 г. Видно то РА, корекцията е направена за целия период декември 2015 г. , декември 2016 г. , декември 2017 г. , декември 2018 г. , декември 2019 г. със сумата от общо 2 444,75 лв. изцяло и само по формулата на 79а, ал. 3, т. 1, б. „б“ от ЗДДС, който обаче е в сила от 2017 г. Следователно РА е правилен само в частта на корекциите за периода 17-19 година и неправилен за периода 2015 г. – 2016 г. //

По ЗКПО:

- за 2015 г. , 2016 г. и 2018 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 1 955,83 лв. за всяка от годините, декларирани от жалбоподателя, като данъчни амортизации за апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г. Тук съдът само ще посочи, че РА е правилен по мотивите, изложени по-горе, че апартаментът не е свързан с независимата финансова дейност на търговеца.

- за 2016 г. и 2018 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от **20 770,81 лв.** за всяка от годините, декларирана от жалбоподателя като амортизации за МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] , придобито от жалбоподателя през август 2014 г. Тук съдът само ще посочи, че РА е неправилен по мотивите, изложени по-горе, че автомобилът е свързан с независимата финансова дейност на търговеца.

- за 2016 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от **7 344,47 лв.** амортизация на активи, като намалението не е прието, доколкото не са доказани тези активи. Тук съдът само ще посочи, че РА е правилен, доколкото по делото не се

събраха доказателства за наличието на такива активи.

- коригиран е декларираният финансов резултат в увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2016 г. с непризнати разходи в размер на **15 010 лв.** по горепосочените фактури, издадени от „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД. Тук съдът само ще посочи, че РА е неправилен по мотивите, изложени по-горе, че фактурите надлежно отразяват извършени сделки.

- коригиран е декларираният финансов резултат в увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2017 г. с непризнати разходи в размер на **22 005 лв.** по горепосочените фактури, издадени от „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД. Тук съдът само ще посочи, че РА е неправилен по мотивите, изложени по-горе, че фактурите надлежно отразяват извършени сделки.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че РА следва да се отмени в следните части:

- не е признато право на приспадане на данъчен кредит по чл.чл. 68 и 69 от ЗДДС по фактури издадени от доставчика „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД за юли и август 2016 г. – в размер общо на кредита от **3 002 лв.** и по фактури издадени от доставчика „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД за юли, август, октомври и ноември 2017 г. – общо в размер на кредита от **4 401 лв.**

- начислен е ДДС по чл. 86, ал.ал. 1 и 2 във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2, чл. 27, ал. 2 от ЗДДС за всички периоди в обхвата на ревизията /януари 2015 г. – септември 2020 г./ , общо в размер на **19 940,31 лв.** , във връзка с използването на МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] .

- частта, с която е извършена корекция на ползван данъчен кредит на основание чл. 79а, ал. 3, т. 1 , б. „б“ от ЗДДС за декември 2015 г. до декември 2016 г. със сумата от общо **977,90 лв.** , във връзка с недвижим имот – апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г.

- за 2016 г. и 2018 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от **20 770,81 лв.** за всяка от годините, декларирана от жалбоподателя като амортизации за МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] , придобито от жалбоподателя през август 2014 г.

- коригиран е декларираният финансов резултат в увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2016 г. с непризнати разходи в размер

на **15 010 лв.** по горепосочените фактури, издадени от „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД.

- коригиран е декларираният финансов резултат в увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2017 г. с непризнати разходи в размер на **22 005 лв.** по горепосочените фактури, издадени от „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата срещу РА следва да се отхвърли в следните части:

- частта, с която е извършена корекция на ползван данъчен кредит на основание чл. 79а, ал. 3, т. 1 , б. „б“ от ЗДДС за декември 2017 г. , декември 2018 г. , декември 2019 г. със сумата от общо **1 466,85 лв.** , във връзка с недвижим имот – апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г.

- частта, с която за 2015 г. , 2016 г. и 2018 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от **1 955,83 лв.** за всяка от годините, декларирани от жалбоподателя, като данъчни амортизации за апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г.

- частта, с която за 2016 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от **7 344,47 лв.** амортизация на активи, като намалението не е прието, доколкото не са доказани тези активи.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски за три инстанции в размер на 5 549,65 лв. /по списък по чл. 80 от ГПК, представен пред ВАС – 6 108,74 лв. и по формула: (6 108,74 лв. x 106 877,83 лв.)/117 644,98 лв./.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 и изр. 3 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на администрацията на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт за три инстанции, в размер на 2 568,79 лв. и по формула: (28 067,37 лв. x 10 767,15 лв.)/117 644,98 лв./.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РА № Р-2221020007350-091-001/30.06.2021 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място] в следните части:

- не е признато право на приспадане на данъчен кредит по чл.чл. 68 и 69 от ЗДДС по фактури издадени от доставчика „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД за юли и август 2016 г. – в размер общо на кредита от **3 002 лв.** и по фактури издадени от доставчика „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД за юли, август, октомври и ноември 2017 г. – общо в размер на кредита от **4 401 лв.**

- начислен е ДДС по чл. 86, ал.ал. 1 и 2 във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2, чл. 27, ал. 2 от ЗДДС за всички периоди в обхвата на ревизията /януари 2015 г. – септември 2020 г./ , общо в размер на **19 940,31 лв.** , във връзка с използването на МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] .

- частта, с която е извършена корекция на ползван данъчен кредит на основание чл. 79а, ал. 3, т. 1 , б. „б“ от ЗДДС за декември 2015 г. до декември 2016 г. със сумата от общо **977,90 лв.** , във връзка с недвижим имот – апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г.

- за 2016 г. и 2018 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от **20 770,81 лв.** за всяка от годините, декларирана от жалбоподателя като амортизации за МПС „мерцедес ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] , придобито от жалбоподателя през август 2014 г.

- коригиран е декларираният финансов резултат в увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2016 г. с непризнати разходи в размер на **15 010 лв.** по горепосочените фактури, издадени от „ВИТУРСТРОЙ“ ЕООД.

- коригиран е декларираният финансов резултат в увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2017 г. с непризнати разходи в размер на **22 005 лв.** по горепосочените фактури, издадени от „ФИОНА ИНВЕСТ“ ООД.

ОТХЪВРЛЯ жалбата на „МАРАЛ5“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 5, офис 6 срещу РА № Р-2221020007350-091-001/30.06.2021 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място] в следните части:

- частта, с която е извършена корекция на ползван данъчен кредит на основание чл. 79а, ал. 3, т. 1 , б. „б“ от ЗДДС за декември 2017 г. ,

декември 2018 г. , декември 2019 г. със сумата от общо **1 466,85 лв.** , във връзка с недвижим имот – апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г.

- частта, с която за 2015 г. , 2016 г. и 2018 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от **1 955,83 лв.** за всяка от годините, декларирани от жалбоподателя, като данъчни амортизации за апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит от жалбоподателя през 2014 г.

- частта, с която за 2016 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от **7 344,47 лв.** амортизация на активи, като намалението не е прието, доколкото не са доказани тези активи.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „МАРАЛ5“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 5, офис 6, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 5 549,65 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА жалбоподателя „МАРАЛ5“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 5, офис 6 да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 2 и изр. 3 от ДОПК, сумата от 2 568,79 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ :